

“Pensant en els nostres fills”

Familiars i mainada als afores del centre d'ensenyament del barri del Morrot d'Olot, a la sortida dels alumnes a la tarda. Foto: JOAN CASTRO / ICONNA.

Mares, pares i alguns avis la fan petar en petits grups pels volts de les cinc de la tarda, a la vorera i l'espai d'esbarjo que hi ha al costat de l'escola del Morrot, la més nova d'Olot. De tant en tant han de cridar a l'ordre a nenes i nens aparentment amb les energies intactes que aprofiten les tertúlies dels grans per jugar. Estem en ple octubre, però molta gent va amb màniga curta. El 9-N i la possibilitat que Catalunya sigui independent no és un tema habitual de conversa aquí, un fòrum on els fills, els deures que els posen i els maldecaps de la feina –o la falta de feina– són prioritaris. Però no costa gens que en parlin, almenys els que estan d'acord que es deixi votar els catalans.

El primer que s'hi anima és en Lluís, un home que s'expressa en un català amb accent andalús –va néixer a Granada– i està molt conscienciat socialment. “És important que la gent pugui prendre decisions en temes importants, no només en la qüestió de quina mena de relació volem amb la resta de l'Estat”, diu. En Lluís és partidari de les consultes, però no deixa de ser crític amb el procés sobiranista: “Està servint de cortina de fum per deixar en segon terme la política de retallades.” En qualsevol cas, conclou que “s'ha de pressionar perquè es faci tant aquesta consulta com d'altres, per altres motius”. El dia que parlem encara no s'havia anunciat que la consulta no es faria en el format original. Li pregunto què votarà i em respon, sense dubtar-ho: “Sí i sí, i això que no sóc independentista. Penso que, com més a la vora tinguem els mecanismes de decisió, més fàcil serà transformar la societat. A diferència del que passa a la resta de l'Estat, a Catalunya hi ha diversitat política i si tinguéssim estat propi, la transformació la tindriem més a l'abast. Estaria bé que en la consulta es demanés també quin tipus de model econòmic voleu per al nou estat.”

“Ja fa temps que s'hauria d'haver fet [la consulta]”, deixa anar, d'entrada, una dona que la fa petar amb dues mares més i que ho té claríssim. Ja m'havien avisat que aquelles dones eren de la ceba: “Diré sí i sí perquè sóc catalana i no em sento espanyola.” Una companya seva argumenta que, arribats a aquest punt, cal “fer un recompte” per saber d'una vegada quanta gent vol canviar i fer un país nou. “Sigui quin sigui el format de la consulta –hi afegeix una altra dona–, l'hem de fer, com a mínim per fer-los la punyeta [a l'Estat espanyol] i després, plebiscitàries.” Una altra veu aporta més arguments per al sí i sí: “Separar-nos és l'únic al·licient que ens queda. La societat ha tocat fons i si comences una cosa nova potser ho pots arreglar tot una mica.” En un grupet de pares sentim arguments similars, tot i que expressats de manera menys vehement. “És clar que s'ha de fer una consulta, és el que demana el poble –comenta en David– i votaré sí i sí pensant en els nostres fills. Sent independents podrem aprofitar molt millor els nostres recursos. Aleshores, si convé, es fan pactes amb Espanya i amb la resta d'Europa.” Assegudes en un banc de formigó, dues dones russes i una de xinesa semblen sorpreses que algú els demani el seu parer. La xinesa, amb gestos, avisa d'entrada que no vol dir res, però les altres dues, que s'expressen en castellà, no hi tenen inconvenient. Troben bé que es faci la consulta i si surt que sí, millor per a Catalunya, diuen. Al seu país van viure no fa gaires anys la separació d'uns quants estats, “i no passa res”, afirmen. Em sorprèn aquesta reflexió, tan cara d'escoltar Ebre enllà.

I, de contraris a la consulta, no n'hi ha? Ben segur que sí, i que es troben entre els que declinen participar en el reportatge. És la minoria/majoria silenciosa en acció, una part de catalans que –estan convençuts alguns dels entrevistats– són molts més dels que pugui semblar. “Si vas a la vora de Barcelona, la cosa és molt diferent

d'aquí, eh?", recalquen unes mares.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 20-10-2014 Pàgina 18

-El Punt Avui. Nacional 20-10-2014 Pàgina 18

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/787429-pensant-en-els-nostres-fills.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss